

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. In Christi horoscopo, mysteria Christi videri non potuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

incidunt calamitates? Certè illud mirari satis non possum, non modò, quòd Calendaria eiuscemodi prædictionibus præriorum, cladium, mortium, fatorum pestilentissima, lucri causa, nonnulli excogitare, alij typis vulgare, alij vendere audeant; sed etiam, quòd tot reperiant emtores, lectores, creditores: immo à Catholicis Magistratibus ac Principibus, contra tot decreta Pontificum, fulmina Conciliorum, & adeò ipsa etiam iura legèsque ciuiles, edere, vendere, legere, credere permittantur. Vtinam illud perpendere de expellendis incolis ad Israëlitas dictum: *Gentes istarum possidebis terram, augures & diuinos audiunt: tu autem à Domino Deo tuo aliter institutus es, à qua institutione si recesseris, vide, ne & tu extermineris.* Deut. 18. 14.

At putant, se patrociniū habere sacræ scripturæ, in qua Magi aduentus sui causam illam indicant: *Vidimus enim stellam eius.* Sanè D. Gregorius scribit, Priscillianistas docuisse, stellam hanc fuisse fatum Christi. Quibus accedunt Albumasar & ex eo author Speculi, quòd vulgò Alberto Magno ascribitur, aliique, qui autumant, Mundi Conditoem, in astris, prouidentiam suam, & ea, quæ per illam facturus est, certis notis signasse, & velut characteribus quibusdam inscripsisse. Vnde existimant etiam, in illa Christi stella, Christi ortum Magos legere potuisse; neque ortum tantum, sed etiam mores, miracula, vitamque vniuersam. Petrus de Aliaco Cardinalis & Archiepiscopus Cameracensis scribit, sub tempus Natiuitatis Christi, fuisse concursum Iouis cum Saturno, in Cancro: *in ipsa verò Christi Natiuitate, inquit, Horoscopus erat pars Virginis octaua (quæ religionis mutationes & partu Virginis significat) in culmine verò celi erat Saturnus; in imo autem Sol. Quem Seruatoris Horoscopus in figura spectandum exhibet Sixtus Senensis.* Petrus de Aliaco Cardin. & Archiep. Camerac. q. 30. in Gen. Sixt. Senens. lib. 6. Biblioth. c. 10.

Verum tametsi hoc de ascensu Virginis & benigno siderum in Christum nascentem aspectu fidei non repugnat, vt ait Salmeron; repugnat tamen rationi, stellam Magis Christi ex Virgine ortum, mores, miracula, singulæque facta ostendere potuisse. Quo pacto enim Christi ex Virgine ortus, transfiguratio, Crucifixio, Resurrectio, res tam supernaturales, arte naturali, qualis dicitur esse Astrologia, deprehendi potuissent? An characteres aliqui in ea stella cernebantur? & litteris fortasse scriptum ibi erat: *Virgo peperit: Christus natus est: Crucifigetur: In calum ascendet?* At cur eas litteras

VII.
Matth. 2. 2.
S. Gregor.
homil. 10. in
Euang.

Petrus de Aliaco
Cardin. & Ar-
chiep. Ca-
merac. q. 30.
in Gen.
Sixt. Senens.
lib. 6. Bibli-
oth. c. 10.

VIII.

teras nemo vidit, præter Magos? & quàm Aquilinum eos visum habuisse necesse est, vt litteras illas legere possent? multoque magis Astrologi nostri, quos plerumque vel maculæ Solis excæcant, mirabiles esse debent, si tam procul legere possunt, quæ inscripta sunt in stellis firmamenti, cum sæpe non videant fossam ante pedes patefactam, in quam cælo defixi prolabuntur. Quid quòd omnis Astrologorum obseruatio experièntiâ nitatur? Aiunt enim, hoc, & illo, & isto anno, quando Mars cum Ioue concurrit, in Libra, experti sumus seditiões, rebelliones, sæua prælia extitisse. Quare etiam hoc anno, in simili concursu, iterum prælia, seditiões & rebelliones existent. Hæc est seu ars, seu coniectura, seu suspicio spumantis arrogantia. At dicant mihi isti, quam experièntiam habuerint, de Virgine paritura? de nascituro, passuro, aut morituro Deo? Nunquam enim, ante Deiparam, vlla Virgo peperit: nunquam ex homine natus, nunquam passus, aut mortuus est, ante Christum, Deus. Nullam ergo experièntiam, & quod inde conficitur, nullam eiusmodi scientiam, è stella illa, Astrologi habere potuerunt: somnia Priscillianistæ habuerunt, & phantasmata delirorum. Age, qui è schola istorum prodijisti, dic mihi, quid ex Horoscopo, siue concursu stellarum, qui fit, infante in lucem ex vtero matris prodeunte, colligis? Nempe ex ascensu stellæ Iouis, conijcis, puerum, qui tunc nascitur, hilarem fore ac Iouialem: ex ascensu Martis, fore pugnacem: ex ascensu Lunæ variū fore ac mutabilem: ex ascensu Saturni, melancholicum fore ac suspicacem, eò quòd hæc sidera, ad eiusmodi cõplexiones ac inclinationes, naturalem habeant influxum. Demus tibi hoc. At dic, sodes, quænam stella est, quæ ordinem habeat atque influxum, ad effectus supernaturales? ad miracula producenda? ad Verbi diuini Incarnationem? ad edendum partum, illæsa virginitate? ad genus humanum, ab æterna damnatione, redimendum? Hæc talia nonne fateberis, supra omnem vim stellarum, excedere? & à sola supernaturali omnipotentia Dei perfici posse? Non ergo *Fatum* aliquod in stella Magorum est collocandum.

I X. Quod vel inde constat, quia Redemptor noster, vti rerum omnium, ita etiam stellarum est Dominus. Quare non fas est, vt ille stellis, sed vt stellæ illi subijciantur. Dum non puer ad stellam, ait S. Gregorius, sed stella ad puerum cucurrit, si dici liceat, non stella fatum pueri, sed fatum stella is, qui apparuit, puer fuit. Quamobrem rectè

S. Gregor.
homil. 10. in
Euang.